



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1487/2018
23.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ – адвоката Ненада Сацаковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 1К бр.799/17 од 06.06.2018. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.301/18 од 23.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 23. јануара 2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ – адвоката Ненада Сацаковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 1К бр.799/17 од 06.06.2018. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.301/18 од 23.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 1К бр.799/17 од 06.06.2018. године, окривљени АА и ББ оглашени су кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, за које дело су им применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречене условне осуде, тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по шест месеци и истовремено одређено да се ове казне неће извршити уколико окривљени у року проверавања од две године од дана правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка, те да суду на име паушала плате износ од по 5.000,00 динара сваки и да солидарно исплате износ од 7.654,10 динара на име трошкова вештачења, као и да ОЈТ у Крагујевцу солидарно исплате износ од 23.584,02 динара на име трошкова вештачења, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења. Истовремено је одређено да ће о висини осталих трошкова кривичног поступка суд одлучити посебним решењем.

Оштећени ББ је на основу одредбе члана 258. ЗКП упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.301/18 од 23.10.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ, а пресуда Основног суда у Крагујевцу 1К бр.799/17 од 06.06.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ – адвокат Ненад Сацаковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног истиче да је првостепени суд ову повреду учинио на тај начин што је „сам уређивао оптужни предлог“, јер је у побијаној пресуди, на страни 15, навео да је изреку уподобио утврђеном чињеничном стању, те да је уместо навода из оптужног акта да је окривљени ББ расекао оштећеног у пределу надлактице леве руке, утврдио да га је расекао у пределу подлактице леве руке, а што према ставу браниоца „мења сам ток догађаја, с обзиром на начин повређивања оштећеног“.

Исту повреду закона бранилац окривљених истицао је у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ови жалбени наводи неосновани и на страни три у четвртом ставу образложења пресуде навео довољне и јасне разлоге због чега налази да првостепени суд није прекорачио оптужбу, нити учинио наведену битну повреду одредаба кривичног поступка тиме што је у изреци пресуде навео да је окривљени ББ расекао оштећеног у пределу леве подлактице а не у пределу надлактице леве руке, како му је то оптужним актом стављено на терет. Наведене разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те на ове разлоге у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истицањем да је правноснажна пресуда заснована на доказу на коме се не може

засновати – на исказу сведока – оштећеног ВВ, који није упозорен да има статус тзв. привилегованог сведока, будући да је он ванбрачни зет, односно унук окривљених.

Имајући у виду да је исту повреду закона бранилац истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, те да је другостепени суд ове жалбене наводе оценио неоснованим и на страни три став пет образложења навео јасне разлоге због чега налази да оштећени ВВ нема статус тзв. привилегованог сведока, те да његов исказ самим тим не представља незаконит доказ, а које разлоге овај суд у свему прихвата као правилне, то на ове разлоге у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП упућује.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених нижестепене пресуде побијају и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

С тим у вези, у захтеву се наводи да кривично дело насилничко понашање из члана 344. КЗ може да се изврши само једном од алтернативно постављених радњи које су набројане у наведеном члану, дакле или грубим вређањем или злостављањем другог, или вршењем насиља према другом, или изазивањем туче или дрским или безобзирним понашањем, те према ставу браниоца првостепени суд није могао окривљене да огласи кривим због две радње – вршења насиља и изазивања туче, а на који начин је учинио наведену повреду закона.

Тачни су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених – да су радње кривичног дела насилничко понашање из члана 344. КЗ алтернативно прописане, те да су правноснажном пресудом окривљени оглашени кривим због извршења две радње – вршења насиља и изазивања туче. Међутим, то што су окривљени оглашени кривим за две алтернативно прописане радње предметног кривичног дела не чини повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано истиче у захтеву, обзиром да наведено кривично дело не мора бити учињено само једном од ових алтернативно прописаних радњи, већ може бити учињено и са више њих.

Стога су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених оцењени неоснованим.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић